

Ἀπὸ τ' ἄσπρα σ' τὰ βυζούλλα τρέχει ἀθάνατο νερό,
ἔπεσα γὰρ νὰ ποθάνω καὶ δὲν μ' ἔδωκες νὰ πῶ.
Συνών. βυζάκι **A 1**, βυζέλλι, βυζουριδάκι, βυζου-
ρίδι. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Στερελλ. (Ἀκαρναν.)

βύζουρας ὁ, Ἀθην.

Ἐκ τοῦ ἁμαρτ. οὐσ. βυζούρι, ὁ ἐκ τοῦ οὐσ. βυζί,
καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ας.

Προεξοχή: Μὴν ἀφίνης βύζουρα ἀπάνω 'ς τὸ κομ-
μάτι ποῦ τορνάρεις.

βυζουριὰ ἡ, Ἄνδρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ὕζουρὰ Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ἁμαρτ. οὐσ. βυζούρα καὶ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -ιά.

1) Ὁ μεγάλος μαστός τῆς γυναικὸς ἢ τοῦ θηλαστι-
κοῦ ζώου Κάρπ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Μουρὲ εἶδα βυζουριές
εἶναι ποῦ κρέμουνται-ν ἀδρός τση! Ἀπύρανθ. Διαόλοι νὰ
'ναι μέσ' τοῖς βυζουριέσ σου καὶ σένα αὐτόθ. Μάτι μὴ δὲ
πιάση, μὴ βυζουριὰ ποῦ τὴν ἔχει αὐτόθ. Ἐτοῦτο τὸ κομ-
μάτι ποῦ μοῦ 'βαλες εἶν' ἡ βυζουριὰ καὶ δὲ δὴ θέλω αὐτόθ.

2) Εἶδος ἀγρίων ἐδωδιῶν χόρτων, τῶν ὁποίων αἱ ρί-
ζαι ἔχουν βολβοειδεῖς ἀποφύσεις Ἄνδρ.

βυζουριδάκι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βυζουρίδι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-άκι.

Ὁ μικρὸς μαστός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βυζούλλι.

βυζουρίδι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βυζουριὰ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ίδι.

Βυζουριδάκι, ὁ ἰδ.: Ποῦ νὰ 'ν' οἱ διαόλοι μέσ' 'ς τοί
ρῶες τῶ βυζουριδιῶ σου, χαμένο γορμί! (ἀρά).

βυζωμός ὁ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βυζώνω.

Ἡ πρόωρος ἀνάπτυξις τῶν μαστῶν τῶν γυναικῶν.

βυζώνω Νάξ. (Ἀπύρανθ.)—ΣΠασαγιάνν. Ἀντίλ. 25
καὶ 29 βυζώνω-νω Κύπρ. Μετοχ. βυζωμένη ΣΜενάρδ.
ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Φιλοσ. Σχολ. 1 (1925) 86.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βυζί.

1) Ἀρχίζω νὰ ἀποκτῶ μαστούς, μοῦ ἀναπτύσσονται
οἱ μαστοί, ἐπὶ κορασιδῶν Κύπρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)—ΣΠα-
σαγιάνν. ἐνθ' ἄν.: Μικρὴ εἶναι, μὰ βύζωσε γαί δείχτει με-
γάλη Ἀπύρανθ. Μωρή, μὰ δὲ ἀρέπεσαι πὶὰ ποῦ 'σαι βυ-
ζωμένη νὰ κάνης μωρουδίστικα γαμώματα! αὐτόθ. || Ποίημ.

Καὶ δὴν μικρὲς καὶ ἀβύζωτες χλωρὰ βοτάνια κόβουν,
χλωρὰ καὶ ἀδροσοβόλητα τὰ στήθη νὰ γυτέψουν
γὰρ νὰ βυζώσουν ἔνωρα καὶ νὰ γοργομεστώσουν
ΣΠασαγιάνν. ἐνθ' ἄν. 29. 2) Μετοχ. βυζωμένη=ἡ θη-
λάζουσα ΣΜενάρδ. ἐνθ' ἄν.: Ἡ δεῖνα ἐν' βυζωμένη (θη-
λάζει, παρέχει θηλασμόν εἰς τὸ βρέφος).

βύθακας ὁ, ἁμαρτ. βούθακας Στερελλ. (Λεπεν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βυθός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ακας.

Λάκκος βαθὺς πλήρης ὕδατος. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων.
Ζάκ. Πελοπ. (Γύθ. Μάν.)

βύθης ὁ, Σύμ.

Ἐκ τοῦ ρ. βυθίζω.

Ὁ βυθιζόμενος εἰς σκέψεις, ὁ ἀφηρημένος, ὁ ἐπι-
λήσιμος.

βυθίζω σύνηθ. βυθίζου Πελοπ. (Κίτ. Μάν.) β'θί-
ζον βόρ. ἰδιώμ. βυδίω Βιθυν. β'δίζον Σάμ. βυτ-

θίζω Ἀστυπ. Κάλυμν. βουθίζω Ἀστυπ. Κῶς β'θ'ζῶμαι
Πάρ. (Λεῦκ.) βυθῶ Κύθηρ. Σύμ.—ΛΜαβίλ. Ἐργ. 67
ΓΒλαχογιάνν. Λόγ. καὶ Ἀντίλ. 11—ΔΣολωμ. 234 ΣΖαμπέλ.
Ἄσμ. Δημοτ. 702 ΓΜαρκορ. Μικρὰ Ταξίδ. 53 βουθῶ
Κῶς γυθίζω Ρόδ. (Κάστελλ.)

Τὸ ἀρχ. βυθίζω.

1) Μετβ. ρίπτω ἢ καταβιβάζω τι εἰς τὸν βυθὸν πράγ-
ματός τινος κοιν. || Φρ. Μὰς βύθισε 'ς τὸ χρέος. Εἴμαστε
βυθισμένοι 'ς τὸ χρέος κοιν. Ἦτο βουθισμένος 'ς τὴν
φτώδα Ἀστυπ. Μὰς ἐβύθισε 'ς τὰ ἔξοδα Κίτ. || Ἄσμ.

Τὴν Παναγιά παρακαλοῦν διὰ νὰ βοηθήσῃ

τὸ ἐχθρικὸ πολεμικὸ νὰ μὴν τοῦσε βυθίσῃ

Κάσ. Καὶ ἀμτβ. καθιζάνω, βυθίζομαι, βουλιάζω Ἄνδρ.
Εὐβ. (Ἀκρ. Στρόπον.) Ζάκ. Ἡπ. Κύθηρ. Πελοπ. (Μεσο.)
Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Δωρ.)—ΓΒλαχογιάνν. ἐνθ' ἄν.
—ΣΖαμπέλ. ἐνθ' ἄν. ΔΣολωμ. ἐνθ' ἄν. ΛΜαβίλ. Ἐργα
ἐνθ' ἄν.: Βυθίζει τὸ νερὸ (ἀπορροφᾶται ὑπὸ τοῦ ἐδά-
φους) Ἄνδρ. Ἐβύθα τὸ νερὸ καὶ χανότανε Κύθηρ. Τί
βρουχὴ ἦταν αὐτῆς! βύθ'σ' οὐ τόπους Στρόπον. Βύθ'ζαν
τὰ παπούτσια μ' 'ς τὸν βοῦρκον καὶ δὲ δόρ'γα νὰ βοῦ Ἀκρ.
Φαίνεται ἀκόμα τὸ μνημα του, μὰ τὴν ἔβυθισε Ζάκ. Τὸ
ρέμα βύθ'σι Σάμ. Τρέμει καὶ κυματίζεται τὸ καραβάκι...
καὶ γέρονι καὶ βυθάει 'ς τὰ χωματένια κύματα ΓΒλαχο-
γιάνν. ἐνθ' ἄν. || Ἄσμ.:
Κ' ἐκεῖ ποῦ πάτειε ὁ Τοαμαδὸς ἐβούλλωνε τ' ἁλώνι,
κ' ἐκεῖ ποῦ πάτειε τὸ παιδί ἐβούλλωνε κ' ἐβύθα.
ΣΖαμπέλ. ἐνθ' ἄν. β) Δύω ΔΣολωμ. ἐνθ' ἄν. || Ποίημ.

Τὸ χάραμα ἐπῆρε | τοῦ ἡλίου τὸ δρόμο

κρεμῶντας τὴ λύρα | τὴ δίκαιη 'ς τὸν ὦμο

καὶ ἀπόπον χαράζει | ὡς ὅπου βυθᾷ.

2) Βυθίζομαι εἰς σκέψεις, ἀφαιροῦμαι τὸν νοῦν, ρεμ-
βάζω Ἀστυπ. Βιθυν. Κάλυμν. Κάρπ. Κῶς Ρόδ. (Κάστελλ.)

Σύμ. κ. ἄ.—ΔΒουτυρ. Εἰκοσ. Διηγ. 57 ΓΜαρκορ. ἐνθ' ἄν.

Βύθιο' ὁ νοῦς ἄλλου Βιθυν. Ἦτο βυθισμένο σὲ συλ-
λοὴ μιάλη Κάλυμν. Τὸ βασιλόπουλλο ἦτο βυθισμένο 'ς τὸ
ἀζάβασμα Ἀστυπ. Σὰ νὰ βυθίστηκε 'ς τὰ ὄνειρά του

ΔΒουτυρ. ἐνθ' ἄν. 57 || Ἄσμ.

Σκέφτομαι καὶ ἀπ' τὴ συλλοὴ εἰμ' ὅλο βυθισμένη

πῶς μ' ἔχει ἡ ἀγάπη σου καὶ ποῦθε νὰ μὲ φέρῃ

Κάρπ. || Ποίημ.

Μὴν ἔνας ποῦ βυθάει | μὲ γυρμένο κεφάλι

χαρούμενος θωραεῖ | πέρα τῆς γῆς του τ' ἀνθηρὸ ἀκρογιάλι;

ΓΜαρκορ. ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀποβυθίζω, βαθολογῶ

3. 3) Καταφέρομαι εἰς ὕπνον, περιπίπτω εἰς λήθαργον,

καταλαμβάνομαι ὑπὸ νάρκης, ἰδίως ἐπὶ ἀσθενοῦς Βιθυν.

Εὐβ. (Ἀκρ.) Θήρ. Κρήτ. Κύθν. Μύκ. Νάξ. (Ἐγκαρ.) Πάρ.

(Λεῦκ.) Ρόδ. Σύμ. κ. ἄ.—ΑΧριστοπούλ. Ποίημ. 90: Δὲν

κοιμᾶται, βυθισμένος κάθεται Βιθυν. βυθίζεται ὁ ἄνθρωπος

(καταλαμβάνεται ὑπὸ νάρκης) Κύθν. Ὁ ἄρρωστος βυθίζε-
ται Ρόδ. Ὁ ἄρρωστος δὲ μὲ γνωρίζει, εἶναι βυθισμένος

(ἔχει περιπέσει εἰς λήθαργον) Μύκ. Ἐβύθισε τὸ παιδί

(ἀπεκοιμήθη) Σύμ. || Ποίημ.

Εἰς στρῶμα μυρσινέμο | καὶ τριανταφυλλέμο

μεσάνυχτ' ἀπλωμένος | κοιμούμουν βυθισμένος

ΑΧριστόπουλ. ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀποκαρώνω **B 1**, βα-

θολογῶ 4.

βύθισι ἡ, Κρήτ. Κῶς Μύκ. Νάξ. (Ἐγκαρ.) Πάρ.

—ΔΒουτυρ. Διηγῆμ. 34—Λεξ. Ἐλευθερουδ. Βλαστ. 391

Πρω.Δημητρ. βύθισ' Πάρ. (Λεῦκ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βυθίζω.

Καταφορὰ εἰς ὕπνον ἢ λήθαργον ἔνεκα ἀσθενείας ἢ

λύπης, κατάστασις νάρκωσης ἐνθ' ἄν.: Ζαλισμένος μὲ

